

Pensjonistridder i farta

Påskebrun og kvikk i sitt bergenske munnlær kommer Stål Munkeberg feiende inn i redaksjonen. SAS-purseren gjennom 30 år jobber omtrent heltid for å gi pensjonister et godt liv.

BJARNE JENSEN
KNUT SNARE (foto)

70 år Det har han holdt på med siden han forlot sine fly i 1983, som 57-åring. Selv hadde han egentlig ikke tenkt så mye på sin egen pensjonsalder før han fylte 50, men så begynte han å planlegge og forkaste planer. Blant annet så han for seg å begynne med en av sin store interesser, interiørplanlegging, men innså snart at da ville han snart være i fullt arbeid igjen, noe han ikke ønsket. Men det viste seg snart at en så aktiv mann dukket på den ene interessante utfordringen etter den andre. Så fullt engasjert er han blitt, mest i ubetalte funksjoner som formann i SAS' pensjonistforening, men også som seniorkonsulent i det

statlig støttede Senter for Senior Planlegging der han arbeider på timebasis. I morgen fyller den aktive pensjonisten 70 år.

- Pensjonistene blir yngre og yngre. Noen får en pensjonstid på opptil 20 år - det er lang tid i et menneskes liv, og det bør fylles med best mulig kvalitet, sier Munkeberg og går foran med et meget godt eksempel.

Nå drives det pensjonistkurs over hele landet, og det er Seniorsenterets oppgave å påvirke bl.a. store bedrifter til å holde kurs for sine litt eldre ansatte.

Lønnsomt

- Men det skal jo ikke stikkes under en stol at noe av det første vi blir møtt med, er spørsmålet: «Hva koster det?» Men våre kurs kan gjennomføres med små kostnader, og jeg tør påstå at en slik investering rett og slett kan lønne seg. Svært mange arbeidstagere gruer seg til å måtte slutte. Det går ut over arbeidsinnsats og helse i mange tilfeller. Hvis de derimot får idéer og tanker om hva de kan gjøre om 4-5 år, blir ofte dette en betryggelse. De blir takknemlige og lojale mot sin arbeidsplass og avslutter ofte sin arbeidskarriere med en helt annen innsats, entusiasme og helse enn de ellers

Hp
22/4-96

OPTIMISTISK:
Stål Munkeberg utstråler optimisme og pågangsmot. En utrettelig forkjemper for landets blivende og nåværende pensjonister.

ville gjort. Dermed betyr dette en ofte ikke ubetydelig gevinst for bedrifter, slår Munkeberg fast.

Han er yrkesmessig utdannet i hotellbransjen, og purserjobben i SAS skulle bare vare et par år - det ble 30. Nå er han trygt forankret på bakken på Stabekk og har ikke savnet arbeidet i luften en eneste dag. Men han holder kontakten på en måte - han drømmer masse om fly og tidligere jobb.

I pensjonistforeningen

har han selvsagt mange gode kontakter blant de 500 som er medlemmer der, men miljøet og reisingen er ikke noe savn som plager ham.

- Et godt råd til folk som begynner å nærme seg tiden som pensjonist?

- Planlegg livet etter arbeidsdagen. Tenk ut saker og ting du gjerne vil gjøre når du får en masse fritid. Ikke legg planer som ikke kan endres, men ta tak i idéer som dukker opp. Og prøv på beste måte å forberede deg f.eks. kunnskapsmessig. Planlegger du alderdom på Solkysten, er det nyttig å kunne litt spansk. Ta et kurs eller flere i rosemaling, hvis du drømmer om å drive med det. Og når du først er blitt pensjonist, må du prøve å holde både kropp og hode intakt med aktivitet på begge plan. Inaktivitet på det ene eller andre området fører raskt til at du visner bort. Livet består av tre hovedfaser:

ungdomstid, yrkesaktiv periode og pensjonstilværelse. For mange ender livsløpet med en pleieperiode. Den gjelder det å gjøre kortest mulig. Vi er mange som jobber for det, sier Munkeberg før han fyker av gårde til nye oppgaver.